

శ్రీ రాములు.

చంద్రదరిశన నింధా నివర్తనము.

(యక్షగానము.)

అంతానానా పక్షవాహన సర్వలోకసురక్షకావిశ్వేశ్వరా
 రాక్షసాంశతననానావని పక్షికాక్షాన్తై భువనంబులెల్లను కుక్షి
 లోగొప్పకొందులొకటి ద్విక్షతగుణవహ చు శ్రీపద్మాక్షశౌరీ మానిజ
 నహృద గొడ్డభాస్కర మోక్షవాదామోడరాః సీతజనమందారన
 మ్ముతీదేవ సేవా భాసర బగుల సువాసుని భాదుభాశ్రీకాంతదల
 శురు భూసానురవినుతపాణి పూజచేతుక్ ముందువివ్యక్తైన
 రాధుః మోక్షరాధ ములుమొక్కే వందనముగానరింతుకపు
 లకుడె దగుల నా సావప కనుగొను భాస్కర పరిదిశ్రీమంతాక్ష
 కముక్తి పొంది పోసినగుణవ శ్రీమతి పోషించిచేతున్ వ అనినుతింపి
 పడేను గి పుష్క తములు దోసిరట్టయెనలెనా జంపె శ్రీమంగ
 వహిగా పోషహరునికి కామితమందారకలుషహరునకూ పెం
 కల పోసినదా చెంచే యుస్యామికిని పంకజాక్షుచకూభాభారవమ్మన
 కల పాక్షాక్షమునుగర్భధరితన రేవుననకు బ్రహ్మరుద్రార్చితాపద
 పంకజనకూ వ అనిఅంకితంబుగా నారాజితంజగు చెంద్రదరిశన
 నిందానివర్తన యనకు యక్షగానంబునకు కథాశ్రీమంబెట్టుదనిన
 ప్పెడ శ్రీకర-త్నవిచిత్రంబైనా యాకాశమున సిఖరందుసాధము
 నా సవరితన్నభితముల్ సగరులుగల్గి ప్రియములమంటవసాకారత
 తులూ భంగారుతమ్ముల బహువక్షితతులూ శ్రీంగారమాసాశ్రీ

భావములూ॥ భావవిధిఫలభివృద్ధితమైనట్లు॥ పహవ్యర్థిపునాన
 పునర్విశేషములూ॥ నట్లుధిట్టిదియనెనవిగాకుండు॥ నట్టిదోరజతాద్ర
 నుడుకలసాపట్టణమందునా పార్వతిసిపుడూ॥ పట్టభద్రాగ్రామపా
 తింతురెల్లా॥ పృథ్వీగణంబునాకలసికోలువంగా॥ అమరమునిందా
 రులచ్చనలుశాయా॥ దివ్యరథమందునాదీపించుతుండా॥ భివ్యవ్రహ్మ
 ముగాపాలింతురెల్లా॥ ప॥ యిట్లుదుర్గాసమేతుండైన పరమేశ్వరుండైన
 సనాంబమూర్తిసకలలోకములూ సాంరంభించుతూ॥ నొక్కనామం॥
 త్రిపుట॥ వర్ణజడలుసువ్యాగ్రచక్రము॥ వరవిభూతియుమేలుపాముల
 నొల్లసిల్లగదాల్పసూలము॥ చూదికోరుచు॥ పక్షపాదయుపాదుకుల
 మూ॥ రుద్రాక్షి తావళములనుమెడ॥ ప్రత్యక్షమీశ్వరుడగుచుజపము
 న॥ కరిగెల్లె॥ నందివాహనమందుజుచు॥ నందిమందగజపితమైకృ
 తా॥ ముద్దుచేరెడుశరుణింకరియూతురతనూ॥ శురుజంపె॥ నలుగు
 బ్రిడిమునూన్గోంచూ॥ గంభీరముగానెగిమేయించూ॥ మణిమం
 టవమనగూర్చుండా॥ వాహనాగ్రామినినిచ్చియుండా॥ టు
 తలెమ్మరాసీ॥ వెనకనలుగుపెట్టిరివేడ్కచేసి॥ కండ్లపద్మం॥ తల్లిశేనమ
 కు॥ తారసిల్లననుచు ఆశదీరిశేవచేసిచేసి॥ నలుగుపట్టుచున్ననలిగిన
 తాల్కరి॥ రాలెయుండెగారుమోలసిట్టూ॥ అబతాళి॥ సిరిముల
 కోకపెద్దముద్దయు॥ ఖరమునకునెనరె॥ మతాల్కలు॥ వరసనలుగి
 లెగాత్రమువలెనొకండా॥ చరణములగతెండుతాల్కలు॥ నరినపడి
 తవి॥ ఏల్లచోగోనియరయ ముద్దగబాలుపగిదిగ॥ యమరచక్రినీ॥ భా
 రతవతివచ్చివీనికీ॥ పాణములుదైచేయుముచ్చట॥ తీరుగలసియచి
 త్కొడపురలెడిరిల్లనీ॥ వ॥ యిట్లుబ్రహ్మదేవుని వార్షదేవతలంచు త
 గణంబా॥ కురుజంపె॥ తలచగానేవచ్చెదాతా॥ నన్నుతలవగానియ్యే
 మాతా॥ ఆయుమాదేవియాబాలా॥ చూపియువిమ్మనివెడిమే
 అవిబ్రహ్మజబామృతలనూ॥ ముట్టిఆయువిచ్చినమంత్రములనూ॥
 భండపుడువేలేచి॥ తల్లి ముగిల ముగిక్కునుచెయ్యిచాచి॥ యెత్తు
 డ్దిగారి॥ మంత్రక్రియగల్గినయెక్కపారి॥ గీ॥ భావపరితంధిక
 భావపరితంధిక భావపరితంధిక భావపరితంధిక

చంద్ర భరితన నిందా నిక్షేపము.

ని॥ భూసుతుడై నత్యలోకమున కేయన గెన్॥ వ॥ అంగనాపార్వతీదేవి
 తనభర్తవచ్చుచున్న తెలింగునంధిల్లియవధిచతురుగై॥ అటతాళం
 పురుషులెవ్వగుచుట్టుకరిలో॥ జోరకయుండకనిలుపుమనితన॥ చిరుతచే
 తికిచూలమెక్కటిగిరిజయెన గెన్॥ స్నానమంటిఫలమునకు చనినాబో
 యుబోక పీటపముసనికుకోని॥ స్నానములుచేయించితిమి॥ చలవమడ
 తల్॥ భూరితరవస్త్రములువణిమయ భూషణాదులు శరణించిరి॥
 గౌరుయింతినుండ కాకలకలకడచటా॥ జంపి తనజపముచాలించి॥ ఘ
 నునిగోయేనుగా॥ మ॥ కుంకరా గుమ్మమునగిరివలగా॥ నిలు
 వి॥ పులోహల॥ చంద్రునిదిజనగిరికి బిట్టచలచెన్
 టికోని కోంఠ మరలక పోయి ఘుడియక చుసూలమ్ముకే
 లంకా రిక్కసులిపోవెన్ గారుమ శంకరుల కక్కవేట్ల॥ యి
 నొడ నూలముగా విడిచి వనిగిలించి పోవెన్ గూల
 మలి తాళ రావరములకు పోయెన్॥ కురుజంప సార్వభౌమ
 నూ నచ్చి కుసంయమగ నూ॥ యెదిరిం పోయినా నూ॥ సి
 రుని రిపోవగల్గెనినాచూ యెంతపపచేసితినినాధా॥ అయ్యెయె
 ట్లుతానెమపత్రభానా దేవిమనవాడంచుముందూ నాకు తెలియ
 కి డెవునా నెందూ వ యిల్లురుదుగ్రంధువలికిచ సార్వభౌమేవి
 కిరాద్రాక్షుతలము ముప్పగోవిచెప్పెయె పట్టయెకోంత నడ
 వడి అటతాళం పరుగుపరుగునవిడ్డచూడగ॥ పారివచ్చెనయ్యయ్యా
 యరయక్లిష్టముచింత యను దృంతున్॥ మృత్యుహరినుతుడం
 చురుగకి మృత్యుదేవతస్థం గావున॥ మృత్యువుచుబరిమాడ్కునా
 రికిమృత్యుకా నిలలమునముంగెరలువేగ॥ నిష్పకణములునుల
 లెగెగ॥ పలుకుచుపరిగోరికె కోపముపట్టలేక॥ క॥ ఆహాకారము
 పుప్పచు దేహెంద్రియచెఱుడిగి దివ్యాదులకున్॥ శ్రీహరిబ్రహ్మ
 దాములు॥వాహనములు సరకుగోనకనచ్చిరిగిరికన్॥అటతాళం
 వాహన బ్రహ్మసరముని॥ గణములెల్లను గిరిజనన్నిధి॥ కరితల్లిక
 పడమేమాగగలమా॥ గడ్డచెనిట్టులవగువనేలను॥ నడవగలవని
 దాముని॥ కోడుకునే బ్రతికింతునిప్పుడు కోవముడుగ

శరణార్థిని నిండా నివరక్షము

యమమలారసితగిరచారుల॥ భటులమున పిలపించెవా
 ని॥ పలికిరిట్లు॥ జంపె॥ పుత్రముఖముగాన త్తమెల్లినవాని॥ మెత్తి
 యూతచుతలానె డికోనిరండూ॥ అనిచెప్పగాభటులజనుజనంబులలోన
 గనుక వనములలోను గనిచూచిరిట్లు॥ పనిబూనిదానిసిరము॥ ముననరి
 కిరేగము॥ గోనివచ్చినురులమోలచు బెట్టెరంతా॥ జీవమ్ముతోనున్న॥
 సీరముకుత్తుగడెచ్చి॥ భాలించిమంత్రించి బ్రహ్మదేవుండూ॥ జీవించి
 యీలుండు కెంగుచెంగునదాటి దేవియానందమున॥ తెలువతరమగు
 నా॥ అంబికానతితోడ॥ హరిహరబ్రహ్మదుల్॥ లలరుగాలోకముల్॥
 ఖలురుసుఖతైరీ॥ ఏకతాళ॥ కరిమస్తకామాతురబడెనరుకక॥ నడర
 గుమొక్కటులోలగెనుదాన్॥ నురలాపదుతగు॥ మరదిరికాపువ॥ ఖరి
 తుఖనామము గైకొనిచరగెన్॥ ఏకదంతమేయిరువదికతమున॥ ఏక
 కథకుడాయ్యేషవెనకయ్యా॥ క॥ అరకాద్యాయనులకు॥ ముందగమురి
 వములిచ్చుచున్నతనయులకున్॥ శ్రీహరిబ్రహ్మంద్రాదులు॥ వరము
 లునిడిచటికపుడు॥ వచ్చిరివారల్॥ అటతాళం॥ ముందునచుకార్యా
 త్మగుతున్॥ పూజచేతురుజులువీరికి॥ ముందుపూజలు యిస్తునని
 గోవిందుడనియెన్॥ సంపదలుకై వేడెదరునా॥ జనులుయాతని పూజ
 కాయగ॥ సంపదలుచెకూడుననెశ్రీపతియుబలికెన్॥ ఆయువిచ్చెటి
 కాడనెనా॥ నెంతయాయువవీనికివచ్చుడు॥ పాయకిస్తునటంచునమతో
 జిహ్వాపలికెన్॥ భాంతిపతివరములిచ్చెను భావలకునెపెద్దగావున॥
 ధూనివిద్యలనొజ్జచెతు కుమారునకునూ॥ జంపె॥ పాకకాననుడిచ్చె
 శోకాధిపత్యంబు॥ పాకటంబుగఆగ్నే బహునుబ్రమిచెన్॥ ఏముడు
 యిదినిగోల్వ॥ యెమబాధలేదనియె॥ నూలమ్మునైరతినిసాంపుతోని
 చ్చెన్॥ వకులదేవుండిచ్చె॥ పాకాంకుళమ్మునా॥ గరువలియిచ్చినాఘ
 తనుగూడితనుగోల్వ॥ ధనముచెకూడునని॥ అనిశం
 కుకాపుత్రవర్ణముచ్చెనున్॥ మునులుబ్రహ్మనములను భోధించి
 దేవతాములోపగనుగా॥ గి॥ వంకకాకుండు కె
 వరముజాగిరిమదనా॥ కోర్కవీర

చంద్ర నిరీశన నిందా సేవరత్నము.

నొందుచునపుడతి॥ సుఖమైయుండెను సోభిల్లుతునూ॥ నీ॥ ఘనము
 తాత్పర్యము జయమునను మృగయానమాన జేసి॥ హాసము
 మంతక మణిపారమూగాదాల్చి వేటకాండ్రిని పొనకేగవాయా॥ కా
 సిలాగులుదాల్చి కత్తులీటులనూ॥ సావిల్లుచెట్టలతోను వెడలురాగా
 గుర్రముపై నెక్కి గుర్రగుననడవగా॥ డప్పులు బూరలూ డమగులా
 డా॥ వివిధతరగోషణములూ వెడలెపురమూ॥ వనముచోర బంట్లగెం
 తుచుదినస్సుదినస్సు॥ గూకలిడుకొని యూళ్లనుకొట్టుకొనుచూ॥ ము
 ప్పురపుడుమృగములూ చొప్పుచెలసే॥ త్రిపుట॥ పులులు పందులు తే
 భుషిల్లు॥ వెలుగులూ గిరిల మృగములు॥ కలువరింపగ బారుకుక్క
 లుకప్పుకొనియెన్॥ వెటకాండ్రి తరుణితమతము వివిధశస్త్రాస్త్రము
 లున్న గములు॥ వెటకాండ్రి జంతుల వెంటరి మెన్॥ ధీరునట్టిచ
 రింపి తుండరాదిపెను కన్నలు మొరియగ ప్పుచు మీ రెమురుములు న
 కుమెల॥ పాడి॥ కింగులకు నెన్॥ మిట్టపల్లము లన్ని నెరుగక॥ మిప్పు
 మన్నుదుర్గిలన్నయు॥ పట్టుపడకను కట్టెచీకటి॥ దిట్టముగమూ
 కతాండ్రి ఒకరినికొరెయూనుచుగనకను॥ వితలితచేశమలే పరుగె
 డి॥ నళిగునికోందరు వనమునజొచ్చిరి॥ తొలగిరికోందరు మలక
 గులపై॥ గల్లహముల కేగిరి బుగిరి కోందరూ॥ మీరిన కో
 రుచెట్టపురకీ వసుధావీపుడావని గుర్రముపై॥ మసలకసాగెను దెన
 కియకనూ॥ అతని మెడమణి హారాగృతుగని॥ యాతురతను భరిస
 హముధరితీరెన్॥ గీ॥ వానిహాయువచ పివానిని బరిమార్చి॥ ముగి
 మెడనదాల్చి మమతదనదూ॥ వనముజెరుచున్నగని జాంబవంత
 దూ॥ అనజేసిరత్నమడిగెహరిని॥ జంపె॥ ఆరత్నమివ్వ నచ్చుట
 చుండగా॥ పోరాడిసింగముతో జోలగించెమణిని॥ గోనిజాంబవంత
 డమునిగుహకేయగా॥ తనబోట్లతోకైపై ఘనతగట్టించె॥ అ
 వతికందులూట లాడింపంగ॥ రాజవంబుగ మెదె॥ కనిల్లుచు
 వ॥ అంతనొక్కదాదిడోలు సమీపంబుగకూర్చుచు॥ పిమ్మ
 జోలపాట॥ జోజోముద్దులగుమ్మ జోజోచూడుచు॥ జోజో

చౌద్ర దేశిక నిందా నిష్క్రమము.

పా. యిట్లు శ్రావణమును పరిలోకమునూచగి చి కీంతకాలం
 పా. భావముండె వండితపురోహిత సత్యవాదపారజు సలితం బె
 పా. చుద్యంభవ కూడ్పుండితమ్ము పొసేయదలంచి వారలతో
 పా. అంపె శ్రీకృష్ణచరితమ్ము చెప్పదను వినరయ్య మాళ్వ

శ్రీమద్భగవద్గీతా నిందా ప్రకరణము

మహాశయినగద్యుష్టి నడివారచూచెన్ || గీ || దృష్టిపారినయంత గారీసుతుం
 డు || మూర్ఖచేనేపైవ్రాలె జోజ్జువిచ్చి || అందుజనములు ఆ సతిపాం
 డుజేరి || విన్నవింపిరి గణనాధుడున్నవిధమూ || ఏకతాళం || వనరుగలో
 చనవినివేగమేచసి || తనయునిగని వెంతరుజేర్చిరనూ || కడుపుచక్క
 గాముడచిరినాగుల || నడుమునచుట్టగ విడచెనుమూర్ఖ || గిరిశియందు
 గలభవమునజని యో || పనియిటులజరిగెనూ || అనియడగనూ || కండ ||
 దోషాకరుండు శశనిద్దోషిని నీసుతునిచూచి || దూషించిననిం || యో
 మారత్నము జనసంభాషణలాలించి రోషభరితాత్మకయై || జులెనిం
 దించివినికీ చందముగజేరునా || చ దమామనిచూడ నిందలగునక
 నూ || పార్వతీదేవిశిషింపక జనులుభయమంది || వేద్యంవిచుతులై వెల
 దిక్కిలారి || దినదినమున చెందుగోయిండగలేము || మరలెమొనల
 గదకును అనెను ఆదేవి || జనులారయాలాటి || దినమేగునేటికని || దిన
 చెందుచూడనిందరు తప్పదనెనూ || విఘ్నములుచుండ || ఎలసియె
 గావురా || విఘ్నేశ్వరుండనివేరు || వెలసెనూ || యో || ఏకతాళం ||
 భాద్రపదసుక్లమునచివితెలి || ప్రజలుచందునిచూడగా || భద్రుడొదరు
 గనొనిందల || బడియుతుందూ || గోపకాధర్వడచివితెలి || గోవులను
 చాల్చితుకగానా || మాపుచెందుని రూపమంతయు మనగగనిమెన్
 యాచతుర్థక చందుచూచితే || యిటుండనిచిందెనెన్ || మొనము
 నకోసరింతు నివృక్షుడనుభోతున్ || వ || యిట్లుసిద్ధయి చింతింప
 నచయమున || అటతాళం || ఘురుడుసత్రాజిత్తుడను భూకాంతుడొక
 త్యునకుభక్తుడు || విచుతుడైచని గురుని మ్రొక్కిగ || వేడ్కజసియెన్ ||
 చాతకమంతకమగిసంగియు || హారములు మెడిదాల్చిరాగా || పురజ
 కబులుచూచిక్రమని ధరికిచేరి || భారతీశ్వరు శంకితుండ || భానుకో
 నింపెనెనెదో || దూరమునకనిపెట్టనత్యము తోచదాయె || వ || యిట్లు
 మునుజనంబుల పలుకులాలించి శ్రీకృష్ణుండంతరంగంబున సర్వంబు
 మహాభారతలో మగిసేభావలభాసితుండైన సత్రాజిత్తుండుగాని
 పాపినిగానుభక్తుడవిమెచ్చి || మూర్ఖుండొనంగిన కమంతకమగి
 సంగింపెనెనెదో || వ || నవికెసి పంపివంత || ఏకతాళం || గురునా

చంద్ర దర్శన నిందా నివృత్తిముఖ్యము

శోభనానామ సునిరమునందనా॥ అటతాళం॥ కంచుదీనిని పిలువ
 మాడ్చుచున్నది॥ అలెనని ననుచుబరగగ॥ ననువుగా నేర్వదునుసింహ
 ము॥ నడుగులచటా॥ వానిజాడనపోవగానే॥ జపుననుమృతియైన సిం
 హము॥ దీనిజింపినవాడెవండో తెలియవలయు॥ సరసనిటునటు జూ
 డగానున్నది॥ జాంబవ తుడు నడుగులచ్చలు॥ వరసనంజలు జారగాన
 వానిగృహకున్॥ జ॥ జ॥ జనులారవిరుడి యూగృహలోను వున్నట్టి
 ఘనుడతిబలశాలిగా తోచుచుండెన్॥ జనివెంటరాకుడీ కనిపెటియిరు
 వదీ॥ దినములందుండి చూచెరుకనారాకా॥ అనుమానమైనపురికరగ
 వలెననుచునూ॥ భగలోదోరుకు డీవిరుడినామాట॥ ఏకతాళం॥ వస
 జాతీమీ వెంట నేవనుచు॥ నిన్నువిడచిబ్రతికిన పనియేమిముచును
 డివిననామకవిని వినియుట॥ కరుగొని నిరువదిదినములవరకూ॥ కురు
 జంప॥ భంగారుచలువ నడుచుచునూ॥ జట్టువలగిదూరెను కొండజని
 నూ॥ అశ్విద్వరము నొయి ననా॥ జాంబవతని చెలికత్తెనుయ్యాల
 నూ॥ అశ్వము తనము జొచ్చుచోచనమితకాంతియు గల్గిపడె॥ బా
 క కామలనూచును॥ బా॥ బోలబాడుతు కునుకతుండే॥ యిచ్చ
 నూ॥ బొంగిచూచి॥ మునుపచున్నది వేవేగలేచి॥ దిగులోండివేబా
 బ్బడిదెని॥ దాదిచగిది గిద్దికింతముచునూ॥ వింతగాగోనివచ్చివేగా॥
 జాంబవంతుండూ॥ హరిబల్లకొనగా॥ १॥ ఆపట్టుతప్పించి హరిబావు
 చుంచగా బల్లకొనాధుడూ॥ బడి మితరచే॥ వడిపిచుకుబడినకై వడివగూ
 డైచుశోర॥ యిరువది కిరీగిరియుగిరియా॥ హరిహరిబోరినట్లుయవడి
 దినములూ॥ ఘురుడుయిషాముష్ణేగానుపోతే॥ వల్లయుద్ధమును మేనొ
 ల్లనొవ్వగ జాంబవంతుండుతలచిన న్వాంతమందు॥ మనుజుడెవడైన
 నాతోరు డాచునిలచి॥ డాయనేచ్చెను వీరునారాయణుండు॥ య
 చుచేతులుజోడించి యభిముఖుండే॥ నతులోన ర్చెను దేవతీనుతుగ
 ట్లు॥ వ॥ దేవానిన్నుబురగాణపు రుషునధిశ్వకు విష్ణుంబ్రధవిష్ణుం
 రుంగుడు సర్వభూతలబులకున్ బ్రాణప్రతాప దైర్యములు నీవని
 బునకుసర్గస్థిలయంచు లెవ్వరాచరింతురు వాటి॥ సర్గస్థిలయంచు
 తేయునీశ్వరుండవు॥ నీవయాత్మకుంబురమాత్మకుంబురవు॥ నీవు

చంద్రా దాశని నిందా సువర్తనము

అట తాళం॥ మార్గవంతమునందు దశరథ॥ సుతుడైన మును
యాగరక్షక॥ వార్షమునవనరిం నీతయువివాహమునున్॥ క్ష
వరమున తీర్చనతితో కానలకునించేయురక్కసి॥ మూకలనునమ
యించులంకపు రావణుండు॥ కపిసమూహము దృంచెవారధి॥ గట్ట
లంకనుజొచ్చిదైత్యుల॥ కుపితండ్ల బరిమార్కు రావణ కూల్చెనుదకూ॥
జానకినివేగించయోగ్యు॥ జమలనానలదించుచుండగ॥ జానుగావేం
చేసియేలినాన్వదిసా॥ వ॥ అనియతియించి భక్త వత్సలుండైన
కీర్తివత్సలభ్యాసుండై వానిశరీరంబు తడిమిశ్రీమని వారణంబోనరించి
కాంబవంతునకు భగవంతుండెట్లనియ్యె॥ క॥ యీమణిమూచేచ డెవని॥
తామసులోనరించునింద తప్పకుకొనకై॥ నీమందిరిమగు బిలమున
శేమరుడెంచితిమి॥ భల్లూకేశ్వరివింట॥ జంప॥ తోల్చిరావణనమర
మల్లచేసెనువెనుక॥ మల్లయుద్ధము శేయ మముకోసినాఘా॥ దోరబం
టునకు నెల్లుదురము తగదనిముండు॥ నెరయనిత్తునివరము నీకీచ్చినా
నూ॥ వరముదీర్చనునిటా కరుడెంచితినిగాని॥ కరుణతల్పబలేడు కా
రణంవినుగా॥ ఏకతాళం॥ యీమణి సత్యాజిత్తునితమ్మునీ పేమను
తాల్చివేటకుపోయెన్॥ మృగపతివానిని తెగటార్చెనునే॥ ఆగణితము
గమణి అజ్ఞేనూదురమునా॥ తొందరపడి సత్యాజిత్తుడునను॥ నిందిం
చెనుతథనందరు మొలిన॥ వినుముప్ర శేసుచిదుమమాడియొమణి॥ గొ
ళిపోయితివనగని వచ్చెదనూ॥ అట తాళం॥ అంతనాగహముఖము
నందున॥ నట్టియాదవ వరులుతమతో॥ చి తనీరిరి తమపురమ్మున చె
చ్చింకతా॥ నందుడాదిగనకలయాదవ॥ రుదనలుమూసెనులతోడుతా॥
మందు శేఖరురాణియాలయ మందువేసీ॥ అనుబంగు బొమ్మశంకరీ॥
నల్లనిదిమీవారమమ్మా॥ క్షమరనుహరిగూర్చి మమ్ముకావవమ్మావ॥
నినిజుతిపురనుందరి వారిలోయిల్లనియ్యె అటతాళం॥ చి త్తచాయకు
కుడెంచెనూ॥ కీర్తిమనాధీసుయిప్పుడైన తనవంగ కాంతలోమణి
కాంతలోనూ॥ సంతవము మాకబ్బు మేగ॥ నిజమునీ మదివమ్ముడి॥
మీమనసుకుడు జనుడు మీమీవనకులకునూ॥ నందుడాదిగ నకల
యందు నంకకాంతమన మాటకూపొందు శీవారికాకననూ॥

చంద దరిశన నిందా నివృత్తిపథం.

పాపముగా॥ వ॥ అంతజ్ఞానవంతుండు శ్రీకృష్ణుని చూచెనటయ్యె
 ధృష్టానా॥ జంప॥ వర్తమానము శేషువచ్చియునినర్పింతు॥ నాన్న
 దామవశ్యానంతకార్యంజో॥ నీమిష చేతదానేతెచినందునా॥ మేము
 పాపములైనాము ఓదేవా॥ నాకొమార్తెను పెండ్లి నయముతోనా
 డిదో॥ లోకనాయకమమ్ముకూడిగానేయా॥ వ॥ అనిన శ్రీకృష్ణుండ
 త్యానందమొందెను అనుకూలమామెనని అనెనుయాతండు॥ అట
 తాళం॥ విందులనువేజీరిశ్రీగో॥ వి దుతోచుటరికమబ్బెను॥ పొందుపర
 చెనుసుఖమురేపే॥ పసగుగానా॥ గీములను పందిళ్లుసుభములు గీలు
 కోర్చినలంకరింపుచు॥ నాముదమ్ములుభ్రష్టచిరి॥ నాధునాజ్ఞాదివ్య
 మణులను అలంకరించిరి తిన్నపెనెతివతులుగూర్చును॥ భవ్యగుణా
 దిహంబవలీన॥ భక్తితోడా॥ భూసురాసీర్వాదసముతో॥ భాసులిడదం
 పతులుతల బ్రలు॥ పొనుగునిసుభ వాద్యగోమా॥ భాసులరన్॥ పకతా
 లం॥ అలసిభక్షభోజ్యాదుల విందులు॥ అర్పించెను భూవరులకుమేలా
 కానుకనిడిక భ్యాగంబప్పడూ॥ సాచుకూలముగా సలిపిరివరుదన్॥ భ
 య్లాకేసుమధర్మియాదవ॥ వల్లభుమును శేషలైకుపోయెన్॥ వ॥ అంత
 శ్రీకృష్ణుండు జాంబవంతుని జూబలితీదేవినిదోడ్కొని శమంతకమ
 శిలెతోని నిజపరంబున సకలమంగళవాయిద్య విశేషములతోకూ
 డాజుచుండెరంతా॥ జంప॥ నందుమయాదవా బృందంబులైగో
 విందునకు నెదురేగినందరోకమారే॥ పురముశృంగారింది॥ గిరిధరునివ
 తితోడా॥ వరచువాుర్తమున మందిరముసోరి జేరెన్॥ పురవాసు లానం
 దభరితులై యుండగా॥ హరిజాంబవతిసోడ సరయుచూచుండెన్॥
 కం॥ జోలాయితమానసులై॥ జాలింబడిజనులు గోలువజండ్లిపలికెన్॥
 బాలా మణితోమణితో హేలాగతివచ్చునంబు జేక్షునుడగుచున్॥
 కంద॥ యత్నమునఫలంజొనస॥ పత్నీసమూహములుబెగడ పట్టా
 యుండా॥ రత్నముతో గవ్యాజసరత్నముతో బురికపచ్చేరయము
 నంతన్॥ అటతాళం॥ పుననివాసులు ఘనులుపెద్దలు॥ కొరలుతల
 రినిచూడగా॥ సరగుననువేచేసకృష్ణుడు సఖసుదేరా॥ వాని
 యుండపుడువారలు పేరుపేరునికావ్యమాణిగో॥ శ్రీకృష్ణుని

శాండ్రి దరిశన నిందా నీవర్తనము.

వారుమనచేసెన్ ముందుచేసిన నిందకై వడి. దెందమున భయమందు
 రాగా॥ ముకుందుడాతని తగినపీఠము నందునునిచేసెన్ కుశలువార్త
 లుచేసికృష్ణుడు॥ కూర్చితోసభవారు పొగడగ విశతివరచేసివిరుడి
 వారల వింతపడగనొసే॥ విచుడినతాజిత్తు నచుజిండునేడకా॥ నెట
 కై మణిదాల్చి విపినమునకూ॥ జనిసింగమాతనీ సమయించిమణిగొనీ
 యెరుగభల్లూకేనుడెరుగవానీ॥ మణివిశ్వమంతకామణి గొనిగుహకే
 గితనవట్టెకిచ్చెనూ ఘనతమీరా॥ నాపెనేనుని సింహమణిచేయ కో
 నిజాంబవంతునకబ్బెరు వరుసనుండా॥ నెంచకీరాజుతమ్ముని డిచ్చెమ
 ణిని॥ గోటినినినిందనాపైన గూర్చినాడు॥ వీనికిదిన్యాయమానె నా
 పైననిందా॥ చెనగనమాణితెచ్చితి సచుచునిచ్చే॥ వ॥ యిట్లు సత్రా
 జిత్తుండు పశ్చాత్తాప చిత్తుండై శ్రీకృష్ణునిస్తూతియించె నటయొలువ
 లెను॥ బంపే॥ ననుదేవదేవవర గర్భమునబుట్టి॥ వసుధనందయరాడ॥
 వశమునంబెరిగీ॥ యిలకాంశవధకథా ధికలులున్నచి॥ యిలధరిం
 బైతి॥ గోవులనురక్షించి॥ భూభాగమడుతురాండ్రుల పక్షిమ్ము॥ బచ
 రముగకొరవా బలములనుద్ధరించి॥ దుష్టులనుదహించి॥ సింహులుమా
 లించి॥ సిప్తినధర్మంబుచెడరిపోచేసీ॥ వరిశరగాగతావత్సలుండెంకా॥
 తోరసాగెనాస్త్రాంగ దండమర్పింతున్॥ వివరమొగక గొడచేసితిని
 తాతప్పునవరించి మన్నించునర్వాజ్ఞనీపు॥ వ॥ యిట్లు సత్రాజిత్తుండు
 స్తుతియింప నందనందనుండుమన్నించి కర్నాంతరింగుడై మరలయి
 ట్టనియ్యె॥ అటతాళం॥ స్వామినాసత్పత్రినత్యే భామనీకిర్పించిగను
 గొని॥ పేమ పరిణయమగుచుమమ్ముల ప్రీతిచేయూ॥ మనినసత్రాజి
 త్తునుమగుల ఆదరమ్ముననయ్యకోనితన॥ మనమనందున తనివిశాలి
 నాశమందిదనియె॥ నుండతగునెత్తుములు గోనిమీ॥ రుండురసిబు
 డించుపెర్చిని దండిచుండినచుట్టములుమోడనసిపలికెన్॥ కం॥ విను
 తనవారలుమన॥ సత్రాజిత్తునకన్ కోర్కెలుదలరా॥ ననగూడిన
 ముగ్ధము॥ ఇనువిడపగళాయరయ పరిజ్ఞాన్వితుడై॥ వ॥ అంతగోప
 తనవారలను॥ తనంభావంబులుపమకూర్పుచు పురంబున మంగళపదం
 బులతో॥ తనంభావంబులతోకృష్ణునకు మంగళస్తావంబుచేసి నమయిం

చంద్ర దర్శన నిందా నివృత్తిముఖ్యము

బున సోభనంబులుపాడిరట యెటువలెను॥ సోభనముపాట॥ సోభన
 మేదేవకీ॥ సుతుడైనాదేవునకూ॥ సోభనమేగుణనిధి॥ సోభితానా
 నకూ॥ సోభనామే॥ పరమపావనునకునూ॥ పంచకా నేత్రునకూ॥ కరి
 భయావరదునకూ॥ కరుణా కటాక్షునాకూ॥ సోభి గోపాలాబాలునకూ॥
 గోపకులానాథునకూ॥ మాపాలివరదునకూ॥ మరీసీలావరదునకూ॥
 సోభనామే॥ సందాకూమారునకూ॥ నవనీతాచోరునకూ॥ 'కందర్పా
 జనకునకూ॥ కలినోద్ధారునకూ॥ సో॥ ద్వీపద॥ మంగళస్తానమే మరక
 చేయించి॥ బంగారుపుట్లముల్ బాగుగాగట్టి॥ నవపుష్పమాల లండ
 మ్ముగాజట్టి॥ నవరత్నఖచితముల్ నగలుధరియించి సిరమునమకుట
 మ్ము చెదరక పెట్టి॥ యిలుదెసల్ భుజకీర్తు లింపుగానుంచీ॥ పెగిలిపించ
 ముగట్లుపనువాల్చి॥ సొగసైన రవములు సోద్యమందుచునూ॥ పట్ట
 పేరుగునేక్కి బహువాద్యరవమూడట్లముగాబంధుతను శైంబరాగా॥
 చతుర గబలములూ చక్కగానడువా॥ సురలాకాశమీనుంచి చూ
 చుచుండగనూ॥ తరలివచ్చెనుహరితగు విధములనూ॥ పయిట్లునతా
 శత్రుండు మంచిముహూర్తమున నిర్మయించి సుభరేఖలు వారివారికం
 పించినద్యోగింపము త్రైదులు॥ కొట్టుములుదలపుతూ పాడిరటయెటు
 వలెను॥ క॥ యిట్లుపండిట్లుమంగిట్లు నెల్లపురమూ॥ మందిరాదుల
 లంకారమండచేసి॥ సుభమువెలియంగ సుభవాద్యసోభ వెలుగా॥ న
 త్యభమకు మంగళస్తానమయ్యో॥ రూపకం॥ సరిగపద్ధములుండుపా
 డ॥ సరగుననుభవించుమహతా॥ సరిగచీరలుచెప్పకమా॥ కా
 తసొగసుగ వేడుకొ॥ వహవ్వరీ॥ జలుగుజలుగంచుతోడిగను॥ బహు
 ధమ్ములమణులుసొమ్ములు మెలగమెడలగతోలకరిగగలెను॥ మెడల
 గతిగామెల్లదళూ॥ విహవ్వరీ॥ ఖరముననుసిరముననుపావములు॥ గర్జ
 రమ్మునమణులుసొమ్ములు కరువుదీరగచెప్పతరమా॥ కొంతసొగసుగ
 వేడుకొ॥ వహవ్వరీ॥ ప॥ యిట్లుముస్తాబైనవెనుక పెల్లికొనూర్త
 గారీపూజలు చేయించిరట యెటువలెను॥ అర్థచంద్రులు తరలివ
 హరితగువాడులతో ధరమంగళసూత్రమ్ములువెలుగన్॥ చంద్రు
 తాళింపుమపుడో॥ బలబలమునుగొని వెలుము నెభమూ॥

మంత్రి పరిశన నిందా నీవర్తనము.

హాసెనువిందులకెపుడున్ || కడువడిమంగళ స్వరముచేసెన్ || పచ్చ
 లతో రణంబయ్యెవగిగెన్ || ముచ్చటతీరిగముగ్గులు పెట్టెన్ || హరితిగోని
 ముత్తయికువలెన్ || కోరికతీరిగోమలులెన్ || హరితులిచ్చిరి హ
 రషముతోడన్ || వ || యిట్లుహరితులిచ్చినమెక పెల్లికోమారుని క
 త్యామండపమున గొంపోయి సకలవిధమంగళవాఙ్మయ తూర్వ
 రవంబులు సభోంతరాళంబులు ఘోషిల్లనంత సత్తా త్తుండ దం
 పతనమేతంబుగా సకలవస్త్రమాల్య లిలకల్పనయూ సత్యభామయ
 దెచ్చి వివాహవేడికపైప్రవేశించి పుష్కలత్యక్తిధాన బుగా సమర్పిం
 చునమయంబున సత్యభామా కృష్ణ లోకభార్యలు చూచుకొను
 చుండిరింతటియవలెను || కురుజంబ || ప్రత్యక్షముగనెచ్చి శౌరవాడా
 గానిసత్యభామయు స్నిగ్ధతోడ || నోమువ చెరు చేమనెడగా || స
 త్యభామక్షోంట్లకీలబసగా || పడమొగింజెయుండెగాను || శౌరవీద
 గనీనతియాపుతోనూ || వ || యిట్లువంజరుల చూచుకొనుచూ పుల్ల
 నమునాసత్యభామ శ్రీకృష్ణుని స్త్రీతియించినట యెఱువలెను || అట్ల
 తాళం || పూర్వజన్మమునంద నే నేపూజచేసెజన్మించినానొ || సర్వర
 త్నకుడైన న్వామికినెనినయైతి || సప్తముఖములతోను మీసముసిఖ
 పువ్వులుసొగసుమగుటము || సోగకన్నులసొగసుదుప్పటి తూగయాడ
 న్ || విహతకీంద్రునివినుతచేసెను వ్యధులశ్రీవాడములయర్చన || విధి
 గచేయగకలిగ నేమనివిన్నవించు || వ || యిట్లుశ్రీకృష్ణుడు సత్యభా
 మనువదపడి వర్షించెనటయెఱువలెనూ || జ || యింతియొమల్లెపూబంతి
 యొమగునిచామంతియొకొత్తచామంతియొకాంతా || కోమ్యయోచనవి
 గుమ్మయోధగారు || బొమ్మయొక పుంగుపుగమ్మయొకామా || జోటియొ
 ముద్దులా మూటయొవెన్నెలా || తేటయొర త్నాలపేటయొజోతి || కలికి
 యొమిలలాకొలికియొకామునీ || మెలికియొతళుకులా || బెళుకుగాబోయా ||
 జుస || సాధధానమెసగ సత్తాత్తుడాశౌరి || పాదమ్ములయశౌరి పల్లె
 ముగిగడగనే || చేమిచేపుడు భామసాబుకృతా కన్యాకోమలాగినో
 పాదముగిరి || గళతీనత్యమంగళమ్ములు || మంగళసూత్రములు
 పాదములపాదముగిరి || పలుప్రహ వేదులుదీవించి || ఆదంపతుల

చంద్ర దరిశన నిందా నివర్తనము

కుమంత్రాక్షతులునిడిరి॥ వ॥ అంతగోపకన్యలు శ్రీకృష్ణునకు మంగళహారతులిచ్చెనట యొకవలెనూ॥ మంగళహారతి॥ మంగళంయును వంశమార్తాండు తేజునకు సురవైరిమురవైరి సోభితునకూ॥ మంగళం మమునేలు మముగన్నతంజిగిని॥ మంగళంమమునేలుమాధవునకూ॥ జయకారుణ్యధామునకు కలిశాపనాసునకు॥ సురయశ్శాధ్యమునిసో భితునకూ॥ నీలవర్నాంగునకు॥ నినుపమాకారునకు తగవుగామము నేలుధమ్యులకునూ॥ జయ॥ సర్వా తరాంగునకు॥ సత్యసంకల్పునకు॥ నిర్వాదాయకా నిర్వనకునూ॥ సర్వసాక్షియునకు॥ మనస్సకల్ప సిద్ధునకు॥ సర్వక్షుకునకు సాముకునూ॥ దీనమందారునకు॥ జ్ఞానస్వరూపునకు॥ మహి త్రివిధహృదయాజ్ఞ మందిరునకూ॥ మానవాతారున కుమత్సాంతరునకు॥ సురమూని వినుతునకు సోభితునకూ॥ జయ॥ బ్రహ్మలోకేసునకు॥ అవతారపురుషునకు సకలజీవాధార సదయనకు నూ॥ పృథ్వితిమ్మిగులయు భక్తిపరిపాలునకు॥ పరమాత్ముడైనగో పాలుకునూ॥ జయ॥ వ యిట్లుసత్కృతితుండు సతంజు శ్రీకృష్ణునకు వ్రచ్చుచెందెట యొకవలెనూ॥ హవకం॥ స్వామినాసత్పుత్రినా త్యాభామనగిర్విరామించెటి॥ ముసట్టులభవుడు ఓ॥ స్వామినీదేభార మూ శ్రీహరి॥ ముందు నేవివరము తెలియక॥ మురచిత్తుడనగుచునిం దెల॥ సన్నితినాతపుమదిలో పట్టుచేయక బోవుమీ॥ శ్రీహరి॥ ముందుచేసినచందకై మది కుండుచుండెశ్యచుంతకమ్మది॥ యందుకను మిరిదియ్యకానుక యమకునిచ్చెదివేడుకా శ్రీహరి॥ జంపె॥ మణిమా కుపెలదుగూమణి నిదుపుత్రికా॥ మణినిచ్చితివిచాలు మా కేలభర మూ॥ ముందుగణపతిచవితి చందమామనుచూచి॥ నందుకీనిండన పొందిబాపతిని॥ వరి భక్తిజనులలో వలనో కండపుమున్ను నెలయమామపు చుట్టమైవిపుడెలమీ॥ సందేహమేల నీయంద ములేదు॥ నిందమోపితివని నిందించబోనూ॥ సభాదు సకలజనమ్మూ॥ అభిముఖులై శౌరి అనియెనాశీతి॥ జయ॥ దవరచిత్తుగళముందు॥ గనుక నిందలపొంద కష్టపడు నినేనిందబాపితిని నాచరిత్రమునిన్ననాశ నిగడు॥

చంద్ర దర్శన నింజా నివర్తనము.

బాబోయనని నిందిరేసుడుబలికె॥ నందున్నవారు సానందులై రరతా॥
 వి॥ యిట్లుతత్సభాంతస్తులందరూ శ్రీవణానందంబుగావిని శ్రీకృష్ణుని
 స్తుతించెరట యెఱువలెను॥ అటతాళం॥ వాసుదేవముకుందమాధన॥
 వంద్యతామరమృనుజనేతా॥ భాసురాంగమునీందు హృదయునివా
 నజేయ॥ దీనజనమందార దువ్వవిదూర పాపవిదూరలోకా॥ దారదా
 నవమానజ్ఞానశ్రావీ॥ జేజే॥ మానవాకారముగతిసి॥ మమ్ముబోవగచ్చుట
 నుగతిన్॥ భువనరాళికునిడెను దేవకిపుత్ర జేజే॥ వ॥ అంతనతాత్పర్య
 డల్లునికిం గూతునకువిద్యుక్తంబైన కానుకలెల్లనమగ్రంబుగా నమ
 ర్పించి వారినిసారితో వీడ్కొలిపినట॥ యెఱువలెను॥ కురుజంపె॥
 అట్టెబడనియన్నరాసి॥ సారె బెట్టెయుండెనుమహాజానా॥ చుటము
 లుగూడియుండంగా భటులుదట్టముగనుగోలుచుచుండంగా॥ పట్టపేను
 గుఱక్కతొరి॥ చిలకపల్లక్ష్మీపైకొనినారి॥ జేజేరవంబులుమెలంగా॥ భే
 రిరాజిలైఁగరివెలుగంగా పురజనులువిభవములుసలిపి॥ దోషధరితులై
 హరినిదన్నిలిపి॥ తొనియాడదంపతులువెలసి సౌఖ్యముననుండె రెల్ల
 పుడుగలసి॥ వ॥ అనినవినిశ్రీకృష్ణుండు ౬నచరిత్రంబు విన్నవారిః వినా
 యకచతుర్ధిని చంద్రునిచూచిన నింద బాయననిన వరచిచ్చుటయు
 నీధవరిత్త స్తహిరాజితో విన్నవించినవ్విని కృతాంధుడనైతిని రా
 జునంతరించె॥ ద్వీపద॥ అనిడునీకథ పరమాత్మునిపేరా॥ ది॥ శశి
 త్రవీర్ణునిపేరా॥ నజ్ఞానతిమిరాళ నరహరిపేరా॥ శ్రీరంగవాసుడు
 శ్రీతథామపేరా॥ సలితవేదాంత నాదునిపేరా॥ సలివేలుమంగమా
 త్తాధిపువేరా॥ సంకటహరుపేర జయనీటపేరా॥ వెంకటేశునిపేర వి
 ధిశ్రేణుపేరా॥ దొడ్డమృక్కులుపొందు దొరిశౌరిపేరా॥ నడ్డికాసు
 నికాసు నవబాక్కిపేరా॥ శ్రీవత్సలాంచనాంచిత ఏరుపేరా॥ ఎలిసా
 ॥ సానానిపలుకగల వానిపేరా॥ మకరకుండలరీతిది భూషణుని
 గుణగనియేనధరాముడనే దయకాలిపేరా॥ జానకీపతిపేర జలకాత్ము
 నిపాలమనియేనధరామునిపేర పరమాత్ముపేరా॥

84601